

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9711215057
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kupková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:9711215057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kupkovej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mariany Muránskej v právnej veci navrhovateľa: C. A., bytom F. XXXX, H. - J. J., štátny občan SR, proti odporkyni: E. A., bytom W. č. XXXX/X, H., štátna občianka SR o zaplatenie nájmu za užívanie bytu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 12C/138/2011-45 zo dňa 26.9.2012 v spojení s opravným uznesením, č.k.12C/138/2011-49 zo dňa 23.10.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, upresneným na pojednávaní dňa 26.9.2012, domáhal uloženia povinnosti odporkyni uhrádzať mu počnúc mesiacom august 2008 nájomné vo výške 100 eur do času, kým súd v inom konaní nerozhodne o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. Z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Poprade č.k. 11C/144/2008-66 bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené a na čas po rozvedení boli tri maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky. Navrhovateľovi, ako otcovi detí, bola uložená povinnosť prispievať na ich výživu. Od roku 2009 sa vedie konanie pod sp.zn. 7C/121/2009 o vyporiadaní BSM, ktoré nie je ešte ukončené. Návrh navrhovateľa posudzoval podľa ním uplatneného nároku podľa § 663 a § 671 Občianskeho zákonníka, s ohľadom na nevyporiadané BSM medzi účastníkmi aj podľa § 143 a § 144 Občianskeho zákonníka a podľa obsahu aj podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 72 ods. 1 - 3 Zákona o rodine. Vyhodnotením jednotlivých zistení dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľ nepreukázal existenciu nájomnej zmluvy s odporkyňou a právo na platenie nájmu mu nevzniklo. Konštatoval, že nedochádza ani k bezdôvodnému obohateniu odporkyne na úkor navrhovateľa podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pretože predmetný byt je súčasťou BSM a skutočnosť, že navrhovateľ byt neužíva, či už z vlastnej vôle alebo z dôvodu zamedzenia prístupu odporkyňou, nie je možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie, ktoré by odporkyňa získavala na jeho úkor. Posúdil návrh aj z pohľadu § 72 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a zistil, že nie sú splnené podmienky ani pre priznanie manželského výživného odo dňa podania návrhu, pretože to pomery odporkyne nedovoľujú. Výrok o trovách konania odôvodnil zásadou úspechu s tým, že navrhovateľ nebol v konaní úspešným účastníkom a odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Na návrh odporkyne uznesením č.k. 12C/138/2011-49 zo dňa 23.10.2012 opravil nesprávne uvedené meno odporkyne v záhlaví napadnutého rozsudku na správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa včas podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a jeho návrhu na zaplatenie nájmu v celom rozsahu vyhovel. Poukázal na to, že odporkyňa mu od podania návrhu na rozvod manželstva neumožnila obývať ani jednu izbu v predmetnom byte, preto bol nútený odsťahovať sa do dvojgaráže v Spišskej Sobote, t.j. do nehnuteľnosti, v ktorej ako živnostník podnikal od roku 2001. Vytýkal súdu prvého stupňa že neprihliadol na skutočnosť, že byť musel opustiť nedobrovoľne a skutočnosť, že odporkyňa počas trvania manželstva dlhodobo nikde nepracovala a iba on platil náklady za užívanie bytu. Poukazoval na neprimerane vysoké výživné, ktoré mu bolo stanovené súdom. Vyslovil názor, že ak bol jeho návrh na zaplatenie nájmu za užívanie bytu nesprávny a z uvedeného dôvodu bol zamietnutý, mal ho súd, ako občana na túto skutočnosť upozorniť a on mohol návrh upraviť. V odvolaní namietal aj zaujatosť zákonného sudcu JUDr. Františka Zeleného. Tvrdil, že až do pojednávania dňa 26.9.2012 nevedel, že zákonným sudcom je JUDr. Zelený, pretože jeho návrh bol pridelený vyššiemu súdnemu úradníkovi JUDr. Františkovi Krasňanovi. Ako dôvod námietky zaujatosti uviedol, že JUDr. Zelený rozhodoval už o jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci 12C/97/2008, ktorý zamietol priam expresne. Vidí v tom veľkú sympatiu medzi odporkyňou a JUDr. Zeleným, čo malo za následok zamietavý rozsudok.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne vyjadrila a žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Trvala na všetkých svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach a tvrdila, že tvrdenia navrhovateľa ohľadne záujmu o jednu izbu v byte sú nepravdivé a zavádzajúce. Skutočnosť, že bývalý manžel bol v minulosti trestne stíhaný zanebezpečené vyhrážanie voči jej osobe iba potvrdzuje, že ich spolunažívanie pod jednou strechou je nebezpečné. Navrhovateľ sa jej dodnes vyhráža a vulgárne jej nadáva. Je toho názoru, že navrhovateľ psychicky nezvláda situáciu pred a po rozvode, ktorý sám podal. Sústavne podáva nezmyselné návrhy (zaplatenie ušlého zisku v konaní 17C/121/2009, odškodnenie za krivé obvinenie v konaní 7C/125/2010, príspevok na rozvedeného manžela v konaní 7C/125/2010) ktoré všetky boli právoplatne zamietnuté.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v spojení s opravným uznesením, podľa § 212 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na základe ktorého správne zistil skutkový stav, vec aj správne právne posúdil. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má poklad v zistenom skutkovom stave. Na týchto správnych skutkových zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

K námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom voči zákonnému sudcovi odvolací súd udáva:

Podľa § 14 ods. 1, 3 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o pojednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa § 15a, ods. 5 O.s.p. ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada a v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Navrhovateľ v námietke zaujatosti uviedol iba okolnosti, ktoré spočívali v postupe sudcu v rozhodovaní vo veci 12C/97/2012 , t.j. vo veci o nariadení predbežného opatrenia, ktorú súd podľa neho rozhodol expresne, čo spojil so sympatiou zákonného sudcu s odporkyňou. Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že pre rozhodovanie vo veciach o nariadení predbežných opatrení Občiansky súdny poriadok určuje lehoty, v ktorých je súd povinný rozhodnúť. V predmetnej veci bola touto zákonnou lehotou lehota 30 dní

od podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Zákonný sudca rozhodol v zákonnej lehote o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, čo navrhovateľ aj sám potvrdil (podľa neho 21 dní od podania návrhu) preto táto skutočnosť nemôže byť dôvodom námietky zaujatosti sudcu v konaní.

Keďže iné dôvody námietky zaujatosti, okrem postupu zákonného sudcu v inom konaní, neboli navrhovateľom vznesené, odvolací súd na vznesenú námietku zaujatosti zákonného sudcu neprihliadal podľa § 14 ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ sa týka ostatných odvolacích námietok navrhovateľa, tieto považuje odvolací súd za nedôvodné a plne sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade nie je možné priznať navrhovateľovi uplatnené nájomné za užívanie jeho podielu v byte ani titulom bezdôvodného obohatenia a ani z titulu príspevku na rozvedeného manžela.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetný byt je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré ešte nie je vyporiadané. To znamená, že podiel ani jedného z manželov nie je určený. To však neznamená, že bývalý manžel nemá právo ochrany. Túto ochranu mu poskytuje ustanovenie § 146 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka. (R 17/1967).

Podľa § 146 Občianskeho zákonníka, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia, alebo hrozby takéhoto násillia, vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods. I Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktorú upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie.

Citované zákonné ustanovenie dáva možnosť, ak sa manželia nedohodnú o spôsobe a rozsahu užívania spoločnej veci, o dispozícii s ňou, spôsobe a rozsahu nákladov na ňu vynaložených alebo o iných obdobných právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, obrátiť sa návrhom na súd aby tieto práva upravil, pretože správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania riadi ustanoveniami o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Takéto konanie je však návrhové a súd nemôže konať bez návrhu ani poskytovať právne poučenia o hmotnom práve.

Nárok uplatnený navrhovateľom nemožno považovať za návrh podľa § 146 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ bolo navrhovateľovi znemožnené užívanie predmetného bytu odporkyňou má právo domáhať sa v zmysle citovaného ustanovenia úpravy práv a povinností k spoločnej veci a iba v takomto konaní môže súd tieto práva a povinnosti upraviť aj v prípade, že sa jedná o bývalých manželov, nakoľko byt až do vyporiadania BSM je stále spoločnou vecou.

S ohľadom na uvedené, ako aj správne rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 219 ods. I O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. I O.s.p. v spojení s § 142 ods. I O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešným účastníkom, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a odporkyňa si náhradu týchto trov neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.